

Kerekes Alma 2007

ARRA JÖTTEM RÁ, HOGY AZÉRT HÍVNAK BOTRÁNYHŐSNŐNEK, mert a botrány egyenlő az őszinteséggel. Lehet, hogy faszságokat beszélek és nagyon közönséges vagyok, de ez azért van, mert szeretem néha kiengedni magamból azt, ami feszít, és ez jólesik. Teljesen félreismernek az emberek.

Van nekem olyan hátterem, amiből meg tudok éldegélni, elég piacképes a pinám, meg van egy olyan vérem, meg egy olyan genetikám, amik azért mégiscsak egyediek.

Tudja, az éjjel maximum egy órát ha aludtam. Én délután és éjjel élem az életemet, későn fekszem, későn kelek. Az is mennyire amatőr, hogy nekem kellett intézni a motyót! Mondtam is a Sallainak, hogy az egy dolog, hogy a picsámat ingyen kirakom, mert ugye az apácaruhát köldökig kellett kigombolni, de az már azért sok, hogy még egy harisnyára se képes beruházni!

Egyébként már reggel tudtam, hogy délután itt leszek magánál. Amióta szerelmes vagyok, azóta csak maszturbálok. Már-már ott tartok, hogy hirdetést adok fel, hogy leszophassak valakit. Ne vegyünk napirendre egy nagyszabású kefélést?

NEM TEGEZHETNÉNK EGYMÁST? ...? HA NEM, NEM. Baszás közben majd úgyis meggondolja magát. az, hogy borzasztó lelkesen próbál gruppenpartikat szervezni.

Női szemmel borzasztó mókás, mert képzelje el, ilyenkor egy bordó selyemköpenyt vesz fel, tisztára, mint a Heffner. Tényleg nagyon kellemes nála.

Meghív pár lányt Európa legkülönbözőbb országaiból, és akkor játékkal kezdődik az egész. Labdázunk, megy ám a vízpörgető, borzasztó erős az áramlat, mindenkit sodor az ár, mint az atom. Halálra röhögjük magunkat, bár a múltkor az egyik kanyarban úgy bebasztam a kislábujjamat a sziklába, hogy vérzett.

A Wolf egyébként nagyon-nagyon intelligens, még szexuálisan is. Ő például azt állítja, hogy fejben is el tud élvezni. Azt állítja, hogy neki van olyanfajta orgazmusa is ... hát, nem tudom. Van például, hogy úgy élvez fejben, hogy nekem csak tátva kell tartani a számat. Ilyenkor vicsorít, aztán élvez. Borzasztó mókás ember a Wolf, én csípem. Amúgy, amikor vicsorít, közelről lehet érezni, hogy áporodott szájszaga van. Szerinte, az egy különleges zseniszájszag. Közvetlen közelről rémisztő! Borzasztóan magas, és képzelje el, hogy megpróbálja a Keresztapát játszani. Mindig van a keze ügyében egy szál rózsza, azt szokta szagolgatni.

De olyan mókás, ahogy ott áll a labdáival, meg a színes lufikkal a fűben. Ő nézi a csajokat, a csajok nézik az órájukat, és marha messze vagyunk az orgiától.

A Wolffal egyébként tudok dugni, mert amúgy ő tud dugni, csak ezek az arcjátékok!!! Borzasztó, amikor lenéz rám, és látom ezt az arcjátékot. Hát, ez borzasztó! ...

Pénz? Amikor megismerkedtünk, nem tisztáztuk előre az árakat. Kétezer euróval kezdődött, de annyira jó nálam a Wolf, hogy neki ezerért már prosztatamasszázs is jár. Leszarom, hogy be kell nyúlni a fenekébe, mert az a nagyon nagy mozi! Az nagy! Ha végeztem és eljöttem, órákig tudok röhögni. Higgye el, ezt komolyan mondom!

Ha megjött a repülőjegy, akkor fölülök, megérkezem, ő kint vár a repülőtéren, és azt mondja, hogy „ich bin ...” a faszom tudja, kicsoda... mondjuk, az Omar, a török. Baselben lakik, illetve nem, ... Genfben. Se nem ronda, se nem szép, tök jelentéktelen, elfogadható, ... bár nagyon bűdös a szája, láncdohányos. Azért őt emlegetem, mert egészen egyedi volt, ahogy kezdte: Alma, kérlek, amíg velem vagy, addig felelek érted, mindig tudjam, hol vagy. Ennyi. Ettől én... hozzámentem volna! Annyira jólesett! Annyira kurvára jól!

Amennyire kedves volt a repülőtéren, annyira durván baszott análba éjszakánként. Hát, abban túl sok szeretet nem volt! Még jó, hogy mindig viszek magammal egy kéj-báj síkosító zselét, anélkül maga lenne az örület!

. A Nyéki úton remek könyvek vannak. Például, kiolvashatom a „Francia nők nem híznak” című művet.

Azt hiszem, nem tudom becsülni a férfiakat. Mindenki, ugye, hogy mindenki félrelép? Maga is csak egy a sok közül. Felőlem mondhatják rólam, hogy mocskos kurva vagyok, de az, hogy maga is térdig gázol a szennyben, az is biztos. Jól ellennénk mi így együtt!

Jut eszembe, magánál nincs még napirenden egy dugás? ... Éppen azon gondolkodtam reggel, hogy az utóbbi egy-két hónapban annyi a problémám, hogy még egy jó baszás se jön össze. Lassan hirdetnem kell, hogy valakit leszophassak.

Jópofa, ahogy maga trónol abban a fotelben. Tetszik ez a zsámoly. Jó sokan térdelhetek már rajta.

Én úgy tanultam meg szopni, hogy megkerestem Philip Morrisset. Ebben a műfajban az egyik legnagyobb. Nem azt mondom, hogy sztár, de pornósztár. Szóval, a szakmájában nagyon jó. Ez olyan kilenc-tíz éve volt. Ha hiszi, ha nem, kurva nehezen vesztettem el a szüzességem. Annyi történt, hogy rám feküdt a Sanyi. Ez a Sanyi egy teljesen okos gyerek volt, egyetemista, de nem kellett másra, mint hogy megdugjon. Aztán azon gondolkodtam, vajon mitől leszek én jó az ágyban. Megnéztem pár filmet, de attól se lettem okosabb. Akkor jöttem össze a Philippel, aki egyébként nem Morris, csak hülyéskedtem. Na, mindegy. Kértem, hogy taníts meg. Mindent megmutatott, mindenre rávezetett, aztán azt mondta, hogy nagyon jól csinálom. Egyszer Svájcban készítettem egy pornóklipet, ott mondta egy magyar lány, hogy amit mi tudunk, az egy nagy nulla. A barátja volt börtönben, és azt mondta, hogy a sitten egy csomóan úgy szopnak, mint az Isten!

Ha magamra gondolok, akkor nem az jön le, hogy ez a csaj több faszt fog, mint kilincset. Egyfolytában tiltakozom az ellen, hogy kurva lennék.

Az viszont igaz, hogy ebből élek. Igazából nem tudom, hányadán állok saját magammal. Arról van szó, hogy rengeteget maszturbálok, megpróbálok szexisen viselkedni, így aztán teljesen úgy viselkedek, mint egy kurva. Ez azért lehet, mert amikor én fantáziálni kezdtem a szexről kamaszkoromban, akkor maszturbálás közben mindig arra gondoltam, hogy én egy kurva vagyok, akit megdugnak, mint egy lovat.

Nálam teljesen természetes, hogy kefézés közben nem arra figyelek, aki fölöttem van, hanem arra a képre, amit az agyamban levetítek.

A Pierre análmániás. Egyébként nem nagyon beszélgettünk, pedig nagyon jó humora volt, és borzasztóan tudott kezelni engem. Megmondtam neki, hogy abszolút nyitott vagyok, és engem tényleg minden izgat. Nagyon-nagyon kedves volt hozzám, megmutatta, hogyan kell kimosni, aztán nagyon ügyesen kinyalta a fenekemet, bekente vazelinval a farkát, és eszelősen megbaszott. Hát, őszintén szólva nem tegnap volt, most nem tudnám megmondani, hogy milyen pózban csinálta. Talán oldalt feküdtem.

Ahogy hazaértem, minden barátnőmet felhívtam, hogy képzeljétek, mi történt! Tehát eldicsekedtem vele, hogy seggbe basztak. Tudja, miért? Mert nekem ez nagyobb élmény volt, mint elmenni egy hülye moziba, vagy megcsinálni a matekleckét.

Nekem például abszolút mazochista hajlamom is van a szexben. Szeretem például, ha lefogják a karomat. Igen, eltalálta, gyakran előfordul, hogy meg is kötöznek. Ilyenkor kurvára felizgulok, mindamellett, hogy

egy picit félek is, meg teljesen kiakadok, de marha jó ez a szex, mert óriási orgazmusom van. A kikötőzésben az izgat fel igazán, hogy nem az történik, amit én akarok. Biztosan azért van ez, mert egyedül élek, egyedül csinálom a dolgaimat, a mindennapokban az történik, amit én akarok. Na most, ha a szexben bármire is kényszerítenek, az izgatólag hat rám.

Tudja, mi futott át az agyamon? Mi lenne, ha ez a könyv nem hagyományos formátumban jelenne meg, hanem egy hatalmas pénisz formájában? Nem lehet? De bele lehetne tenni egy péniszformájú dobozba, nem?

Egyébként szerelmes vagyok. Nem mintha ez bármiben zavarna.

Partira hívtam, mondtam, hogy oké. Ezer euró, előre. Rengeteg ilyen partin voltam már, úgy hogy különösebben nem érdekelt. Egy este pár degenerálttal, másnapra az ember már el is felejt.

Ami a másik két pasast illeti, a nevüket se jegyeztem meg. Ha a benyomásaimat kellene röviden összegezni, azt mondanám, a maguk módján elég intelligensek ahhoz, hogy nagyon tudatosan lealjasodjanak egy-egy estére. Este nyolctól éjfélig voltam ott. Ha már rólam van szó, eszegettem a sajtokat, és meg-megnyaltam két kukit.. Amúgy nekem nem kell, hogy egy férfi szép legyen, mert mi az, hogy szép?

Ja! Az én puncimat kinyalta egy lány! Csak azért, hogy az a három intelligens nézhesse. Én viszont őket néztem, ezt a három pöttyedt, elhízott, rossz fizikumú, zsíros hajú üzletembert. Ja! Nem is mondtam, volt egy olyan tervük, hogy egyszerre kettejük faszát kapjam be. Hát, ezek nem huszonöt éves kemény gyerekek, és akármennyire is igyekeztem, meg akármennyire is tudok, nem volt egy egyszerű feladat.

Elmegyek ezekkel a figurákkal valamilyen összegért, megcsinálom, amit kérnek, közben arra gondolok, hogy na baszd meg, te sem szeretetet kapsz. Pedig te is szeretetre vágysz, fizetsz is érte, aztán mégsem kapod meg. Az persze biztos, hogy a zúr bennem van. Most például azt érzem, hogy egyre dühösebb leszek. Az a mocskok, akibe szerelmes vagyok, már meg se akar baszni, pedig baromira izgat engem az a gyerkőc!

Azért ne felejtse el, hogy én már nagyon régen szeretnék szerelmes lenni. Állandóan az jár a fejemben, hogy én mindig csak öt percre kellek. A televízióban is, meg az ágyban is. Pedig nekem lenne mondanivalóm.

Nem mintha hallgatnék az apámra, de szerintem most, egyszer az életben jó tanácsot adott, hogy ha már ennyire hülye vagyok, ne tetézzem a bajt.

Meg kell mondjam, hogy szexuálisan az a fickó egy tizenkét éves gyerek szintjét üti meg. Jó, hát péniszileg nem. Az viszont imponált, hogy egyszer csak felkapott, leszedett rólam mindent. Ez tényleg imponált, mert eddig ő volt az egyetlen férfi, aki fölkapott, és olyan jó volt hozzábújni. Tudja, én mindenkit meg akarok menteni, mert igazából olyan vagyok, mint egy anya, aki csak ad. Amikor felkapott, eldőltem, hogy szerelmes vagyok bele. Aztán megdugott. Emlékszem, akkor élvezett el, amikor éppen fejjel lefelé voltam, szóval kézen álltam.

Az apukám tegnap a szemembe mondta, hogy ő nem kíváncsi rám, de mondtam neki, hogy, de baszd meg, hát te vagy az apám! Ma is bögtém. Ott lakik egy utcával arrébb, átmentem és könyörögtem neki: „Papa, legyél már része az életemnek! Mert az, hogy vettél nekem egy lakást, meg hogy mindig megkérdezed, hogy van-e kajád, nekem nem az kell! Nekem te kellesz! Azt sem tudom, hogy buzi vagy-e, és azt sem, hogy mit szeretsz csinálni szabadidőben. Ajándékokat veszünk egymásnak vörös csillagos napokon? De baszd meg, nem ismerlek!” És ott könyörgök neki, és az a válasz, hogy „felnőtt, önálló nő vagy”. Mondtam, „kösz, de attól még hiányzol”.

Engem nem érdekel az se, hogy ez a ló milyen alomból való, vagy hány versenyt nyert, mert itt lócitrom van! Én ezt a szagot érzem, és én le szeretném pucolni az egyik lovat. „Jaj, adjunk kesztyűt?”... „Nem kell kesztyű!” Idegesítettek. Végül pucoltam, de nagyon rosszul. Mert eddig mindig az volt, hogy én elkezdtem a lovat pucolni, valaki állt mellettem, és a végén ő csinálta meg. Eddig én életemben normálisan még nem pucoltam le a lovamat. Ez az egészszre jellemző.

NEKEM EDDIG RITKÁN MONDTÁK, HOGY SZERETNEK, DE ha mondták, akkor se hittem el. Hogy mit lehet bennem szeretni? Hát ez az! Ez az, hogy tegnap zokogtam. Ezt a kérdést tettem fel magamnak. Nem érdemlem meg, hogy szeressenek! Ez fogalmazódott meg bennem, mert hazudok, mert vannak vágyak, amik nem lehetnek az enyéim, mert nem érdemlem meg őket. Ne higgye, hogy sajnálatni akarom magam, mert nem is keresek indokot arra, hogy szeressenek. Nincs indok semmire. Mondtam, hogy utálok önmagam? Nem akarok emberek közé keveredni! Megvagyok én a magam külön világában! Még akkor is, ha szörnyű állapotba kerül az ember. Tegnap én voltam az a buta, bögő lány, aki ideológiákat gyárt arra, hogy megússza a

butaságát. Hogy megússza, hogy felmentést kapjon minden alól!
Ugyanakkor ez a lány sokkal jobb, mint a többi ember! Megőrültem! Nem
kell velem foglalkozni! Én tegnap teljesen kikészültem!

Az edzés nála abból áll, hogy M1 öltönyben beül egy kajakozógépbe,
aminek a tízes skáláján a kettes fokozaton húz hármat. Ilyenkor szokta
mondani, hogy „*na, már megy is le a zsír, már fogyok*”!

Mondtam már, hogy nem dugtam vele! Engem rengeteg férfi nem mer
megdugni, mégpedig azért, mert a nagy többségük a hasától nem látja a
pöcsét. Kemény gyerekek állítják be magukat, de tudják, hogy ez nem
úgy van valójában. Ezeknél a pasasoknál mindig ügyelek arra, hogy
olyasmiről beszéljek, ami elgondolkodtatja őket. Mondjuk megjegyzem,
hogy én szeretem a nagy, kemény faszt.!

Képzelden el egy bazi nagy bálna Mercedest és ki száll ki belőle, na ki?
Egy színesfém-kereskedő. Hát, azt hittem, beszarok! Nem az, hogy cigány,
de ha látná, hogy öltözik, meg hogy hogy fogja a kiskanalat!

Amit mesélni akartam, az az, hogy próbálja maga elé képzelni azt a szitut,
hogy keményen megy az orális szex. A színesfém-kereskedő hanyatt, én
elkezdek furulyázni, aztán amikor már egészen beleéli magát, hirtelen
elkapom a farkát, és mintha mikrofon volna, belekiabálok, „*Vigyázat! A
kettes vágányon tolatnak!*” Ha hiszi, ha nem, Henrik, ennek a pasasnak a
szeme se rebtent, és ez így ment végig. Szopás, mikrofon, és megint
belekiabálok a fitymájába: „*Tom Selleck akkor is jobb Tom Cruise-nál,
de azért mégis, Humphrey Bogart a csúcs!*” Az a borzasztó, hogy marhára
nem megy együtt a szopás meg a röhögés.

Legutóbb hármásban voltunk együtt. Az illető felhozta a feleségét is egy
kellemes estére. A nő nem cigány, sőt... az a tipikus plázacica, nagy
szilikonmellekkel, kockahassal. Isten bizony, még irigykedtem is egy
kicsit. Sose idegenkedtem a nőktől, de ez nagyon bejött. Akár pénz nélkül
is kinyaltam volna, de ha már ott volt a színesfém-kereskedő férje, nyilván
elkértem a pénzt.

Egyébként tudok önzetlen is lenni, például a Zebulonnal ... na, ide is jöttél!
Sokat gondolkodtam azon, hogy a nők maszturbálnak, a férfiak kiverik a
farkukat, mindenkinek jó, kivéve az én kiskutyámnak. Lássuk be, ez nem
egy emberséges világ. Tanakodtam azon, hogy miképpen lehetne ezen
segíteni, mert ő ugye szerencsétlen egymaga nem boldogul.
Kifejlesztettem egy módszert: a nagylábujjam és a közötte lévő ujj közti
rés pont kellemes méret neki, és harminc-negyven másodperc alatt ki tudja
verni a kis drága. Anyám előtt is megcsináltam, és amikor teljesen
kiborult, akkor azt mondtam neki, hogy ... Te, figyelj ide! Miért ne?

Van, aki tényleg bejön nekem. Mondjuk a Martin Gore a Depeche Mode-ból. Én nagyon szeretem a zenéjüket, és nem tudom, hogy az a szöke billentyűs menyinyire van maga előtt. Na jó, semennyire. Nekem ő akkor is valaki, ő egy sztár.

A koncert után teljesen leizzadva mentem a kocsihoz, és akkor kiszúrt magának pár srác. Iszonyú szakadt kocsival voltak, és ránézésre úgy néztek ki, mint ha most szalajtották volna őket egy londoni híd alól. Odajött az egyik, és mondta, hogy ők a Depeche Mode bandájához tartoznak, és ha van kedvem, menjek velük bulizni. Mondtam nekik, hogy oké, de csak akkor, ha ott lesz a Dave is. Azt mondták, naná, persze, hogy ott lesz! Mire a Four Seasons bárjához értünk, már totál be volt piálva mindenki. Dave Gahan sehol. Ez azért volt szar, mert én tényleg csak a Dave-re gerjedtem, de ha már ott voltam... Eldöntöttem, hogy nem megyek el. Még a Martin Gore volt a legkevésbé bebaszva. A körülötte keringő csajokat kapásból lepattintottam, mondtam, hogy tünés, ez a fickó már foglalt. Leültem mellé, és nyíltan megmondtam, hogy kefélni akarok vele. Nem is nagyon nézett rám, eléggé tele volt már. Én is kértem magamnak italt, mert tudtam, hogy gyorsítanom kell, mert ha várok, kiüti magát, és a kefélésből nem lesz semmi.

Eltelt egy kis idő, mire megnézett magának, de valahogy tartózkodó volt. Hozzábújtam, és azt súgtam a fülébe, hogy most már tényleg menjünk fel a szobájába.

Borzasztó halkán nyögött valamit, nagyon kétségesnek látszott, hogy lesz-e ebből a próbálkozásból valami. Hihetetlenül feszült lettem, muszáj volt egy bogyót bevennem. Kinyitottam a táskámat, erre Martin magához tért, és majdhogynem beledugta a fejét. Már fenn, a szobában mondta, hogy a felvevőt kereste, mert azt hitte, hogy rejtett kamerás felvételt akarok róla csinálni. Egyszer már próbálkoztak nála így. Felvevő nem volt, de a táskában meglátta a kedvenc serkentő gyógyszerét, a Rivotrilt. Rögtön vigyorgott, azt mondta, hogy haverok vagyunk. Aztán még nagyobb haverok lettünk, amikor látta, hogy ugyanazt az altatót meg antidepresszánt szedjük. Mondta, hogy kokó van fõnn böven, úgyhogy indulhatunk.

Két napot töltöttünk együtt. Hát, alvás nem nagyon volt. Annyira biztosan emlékszem, hogy kurva szar teste van ennek a Martinnak. De nagyon szar! Ahogy mondom! Löttyedt segg, löttyedt has, szétesett arc. Valami borzasztó! A szobapincér úgy hozta az italokat, mint a lift. Le-fõl, ki-be, le-fõl, ki-be. Meg kell mondanom, ez a Martin Gore nem egy csapongó alkat. Kitarzott a grapefruit mellett, vodkával. Ami engem illet, ittam egy pár Baileyst, meg muszáj volt bekapnom egy csomó nyugtatót, annyira fájt a fejem. Martin telebagózta a lakást. Lakást?! Hülye vagyok ... a szállodai lakosztályt. Egyszerűen szétment a fejem a füsttõl, meg attól, hogy be vagyok baszva, meg fáradt is vagyok. Képzelve el, annyira lestrapáltam magam, hogy a műszempillám belelógott a számba. A hajam összeragadt, a szám büzlõtt, mert nem mostam fogat. Ő mosott. Teljesen kinyúltam, csak feküdtem és feküdtem órákon át. Csupán azt érzékeltam, hogy Martin kering körülöttem, és a szobapincér már megint jön, és megint jön. Igazából a mai napig nem tudom, mi történt velem abban a két napban. Beszedtünk mindent, ami kéznél volt. Ja, a Martin állandóan ment. Körbe-körbe a szobában, ki a nappaliba, a fürdőszobába. Néha magára csavart egy lepedõt, amit aztán elhagyott. Elõvett egy másikat,

aztán az is elkallódott. Emlékszem, hogy amikor felhozatta a vacsorát, már nem is volt az ágyon lepedő. Én kinn ültem a nappaliban, az ajtóval szemben, és amikor kopogott a szobapincér, a Martin egy plédet dobott rám. Valami törülközőt tartott maga elé, úgy nyitott ajtót. Amikor a szobapincér letette a vacsorát az asztalra, a Martin lerántotta rólam a plédet, én meg ott ültem tök meztelenül, széttárt lábakkal, szemben a szobapincérral. Na, nehogy azt higgye, hogy meglepődött! Még csak nem is röhögött. Képzelve el, hogy állt ott, nézte a pinámat, és bemutatkozott. Valami Zoltán, a szobaszerviztől. Hát, ez óriási volt! Arra már egyáltalán nem emlékszem, mikor és hogyan kerültem haza, de ez nem is érdekes. Több nem jut eszembe. A szexről meg pláne nem. Valami volt, de elmosódott.

A bebaszásról jut eszembe! Egyszer a fejembe vettem, hogy nekem meg kell ismerkednem egy vízilabdással. Nyugodtan mondhatnám a nevét, mert életemben nem találkoztam vele, de nem akarom, hogy bárki félreértse.

A lényeg az, hogy eldöntöttem, kimegyek Olaszországba, és rárontok. Magammal vittem egy utánfutó csajt, a Laurát, az végig vinnyogott, hogy jaj, nem ciki, nem ciki? ...

Mondtam neki, hogy „*anyád... lesz, ami lesz, gyere velem!*” De én úgy mentem ki Milánóba, hogy majd megkeresek egy Recco nevű stadiont. Azt hittem, hogy abban a stadionban játszik. A taxis magyarázta el, hogy Recco az egy város. Eszméletlen egy kirándulás volt! Kint úgy bebasztam, hogy másnap vagy harmadnap már jöttem is haza.

Utólag nem sok mindenre emlékszem, csak arra, hogy kurva jó volt!. Konkrétan nem volt pénzem, tehát tök meggondolatlanul szálltam be a taxiba. Gondoltam, átváltom a jegyet, és irány Budapest. Hetven euróba került az út, én már nem is tudom, hogy volt-e hetven euróm vagy nem volt. Borzalmasan nézhettem ki! Tépett ruha, elmaszatolt smink, óriási dekoltázs, hatalmas cicik, ráadásul óriási monokli a szemem alatt. Hát, mit mondjak, mindenki engem nézett! Ráadásul hurcoltam a kilencvenliteres bőröndömet, amiben még egy tévé is volt.

Hajnali ötkor indult egy gép, de nem engedtek rá föl. Ott ültem körülbelül egy fél napot, mentek el a magyar járatok, és nem találtam egy magyar embert se, aki segítene volna. És tudja, mi volt a szar? Az, hogy próbáltam a nőiességemet is bevetni, szemezttem egy pár olasszal de hiába. Megkérdeztem, hogy nem tudnak-e segíteni, elmeséltem, hogy mi történt velem... és akkor basztak az emberre!

Arra emlékszem – és talán minden gyereknek van ilyen élménye –, hogy anyu mellett feküdtem az ágyban, néztük a tévét, és ha volt egy szexuális jelenet egy filmben, akkor ő marhára zavarba jött, nekem meg bizsergett a puncim, ugye. Arra is emlékszem, hogy ha véletlenül ráfeküdtem, vagy belekőnyököltem a mellébe, akkor nagyon durván kiabálni kezdett velem,

hogy ez neki fáj. A mai napig szoktam viccelődni a mamával, mert ha túl szexisen, vagy kurvásan illegetem magam mellette, borzasztóan ki tud akadni. Elég indokolatlan, hogy ezt csinálom vele, talán magának is beteg dolognak tűnik, mégis csinálom, mert marha ideges lesz. Félelmetes, hogy undorodik tőlem! Mint egy idegen embertől, úgy undorodik. Nagyon csúnyákat mond nekem.

Pontosan! Irritálja a pusztá létem! Azt azért hozzá kell tenni, hogy ha találkozom vele, vagy átmegeyek hozzá, igyekszem neki visszaadni azt a fájdalmat, amit tőle kaptam. Mindig figyelek arra, hogy kiélezzem a kettőnk közti különbséget, érzékeltetem, hogy az én idomaim sokkal provokatívabbak, mint az övéi. Tudatosítom benne, hogy látod, te már összeszottyadtál, te már nem vagy olyan jó nőstény, olyan kelendő, mint én. Annak idején ő provokált ugyanezzel, és most én idegesítem őt.

A mamám nagyon-nagyon szép nő volt. Imádtam hozzábújni, mert nekem borzasztóan tetszett. Aztán ezen az időszakon nagyon gyorsan túlestünk. Amióta nem élek vele, már nem ölelem meg, nem puszirom meg. Egyszerűen azért nem, mert undorít. Ha visszaemlékszem arra, milyen sok férfi járt nálunk, újra látom és hallom, hogy miket csinált velük, szó szerint fizikai undorom van. Most visszakapja! Elviszem neki az összes mocsok lapot a kirakott pinámmal, és élvezem, hogy undorodik.

Az egésznek az a lényege, hogy aki vállalna engem, az egész egyszerűen örült! Az én nagy bajom az, hogy nincs szinkronban a külvilággal való kapcsolatom azzal, ami bennem van. Amikor szerepelek, nem figyelek magamra. Aztán amikor egyedül vagyok, iszonyúan szorongat az az érzés, hogy nagyon-nagyon vágyom valakire. De ki a fasz hiszi ezt el, ha még én sem?! Ha magamat nem tudom meggyőzni, akkor hogyan tudnám egy másik emberrel elhiteni? Ez a lelkiállapot nagyon régóta tart. Ráadásul függetlenül attól, hogy azzal a másik emberrel basztam-e vagy sem.

Képzeld! Jelentkeztem egy művészeti iskolába, és fel is vettek. A felvételi vizsgán egy divattal kapcsolatos montázst kellett készíteni, meg kitalálni egy történetet. Úgy néz ki, mint egy A/3-as lap, és rá van írva, hogy „A KLINIKA”. Ez a címe: „A klinika”. Újságokból, divatlapokból vagdosztam ki embereket, középen van egy öreg faszi, az a klinika vezetője. A klinikánkon persze betegek vannak. Akik piros cipőt viselnek, azok az egyszerű idioták, akik kék cipőt viselnek, azok többszörös gyilkosok, gyógyíthatatlanok.

A néger csávóhoz oda írtam: „*Jostin, gyere haza, hiányzol a barátodnak!*” Aztán felragasztottam buborékokat is. A szövegben persze csúnya szavak is vannak. Majd elhozom, mert ez így, elmesélve gáz, azt látni kell. Ez a montázs borzasztóan jó! Olyan, mint egy állatkert. Nekem azért tetszik, mert olyan, mintha nem is én csináltam és írtam volna. Pedig nagyon kritikus vagyok magammal!

Hogy mikortól járok ebbe a suliba? Soha! Felvettek, befizettem a pénzt, de végül nem iratkoztam be. Amikor jelentkeztem, arra gondoltam, hogy talán-talán lenne érzékem hozzá, de aztán rájöttem, hogy nem, mert mindenhez kell valami alap. Például, kell tudni rajzolni.

Henrik! Nem arról van szó, hogy már nem tehetett semmit! Engem az zavart, hogy ő olyan nőket nézett meg, és olyan barátnőket tartott, akik nagyon nőiesek voltak, nagyon fiatalok, és nagyon szépek. Nem tudom tovább magyarázni. Biztos, hogy részemről ez figyelemfelkeltés volt.

Egy fontos dolgot még el akarok mondani. Volt nekem egy keresztapám, aki öngyilkos lett pár éve. Én nagyon zárt világban éltem, volt a kutya, a papa, meg én. Miután az anyukámtól visszaköltöztem a papához, átvittem magammal a Mona nevű rottweillert. Apukám vitte reggel sétálni, én meg elmentem a suliba. A délután azzal ment el, hogy bementem a szobámba és agyaltam, hogy mit csináljak, aztán maszturbáltam.

Anyámmal megy az idő, mert ő időnként húzogatja a vécét, meg kimegy a kertbe. Ő a földszinten lakik. Egyébként nem tudom pontosan, hogy mit csinál a mamám. Azt szokta mondani, hogy távol tartja magát a politikától. Mondom, nem tudom, hogy mivel foglalkozik, de azt igen, hogy nagyon okos dolgokat mond. Nincs olyan dolog, amihez ne értene. Ezért is váltak el, mert mindent jobban tudott, mint az apám. ... Jozsóka, te ehhez nem értesz! Jozsónak hívja. Abszolúte a legdurvább becézése a Józsefnek. Jozsónak hívja, és mindent jobban tud az apámnál. Pedig az apám, mint férfi a családban, mindent meg akar szeretni, de az anyám nélkül a mai napig meg se mozdulhat. Mondjuk, áthívja az apámat, hogy felfúrjon neki egy képet, de ha nekikezd, az anyám már mellette áll, és megmondja neki, hogyan csinálja. ... Már húsz éve elváltak, de igazából még mindig együtt vannak. Elválaszthatatlanok!

Az anyám a múlt héten például piszkosul bebaszta a fejét, amikor a papa tartott neki valami ajtót. ... Úgy történt, hogy vissza akarták akasztani az ajtót, a papa nekiveselkedett, de az anyám szerint rosszul csinálta, és elkapta tőle. Aztán rossz helyen fogta meg az ajtót, és rádőlt a fejére. Imádom ezeket a jeleneteket! Mindig mondom nekik, hogy olyan jó mozi vagytok. Azt látta volna, amikor vettek egy összeszerelhető bútort. Azt látni kellett volna! Az apámnak vörösödik a feje, de az anyám nem hagyja abba .

Most képzelje el, hogy micsoda összhang lehetett köztük az ágyban! Nem is tudom, hogy az anyám mellett az olyannak, mint az apám, feláll-e egyáltalán. Szerintem, ha nem, az anyám rögtön ráordít, hogy ... Állj fel! ... Hogy egy ilyen nőt hogy lehet megbaszni, aki mindent jobban tud? ...

Moziba nem járok, filmet nagyon keveset nézek, ha mégis, az színészfüggő. Ami bejön, az Al Pacino, Robert de Niro, Brad Pitt ... Klasszikus filmek? Mire gondol, Henrik? A Karádira? ... Keresztapa, Nagyítás, Nyolc és fél, Szelíd motorosok ... ezek közül egy se rémlik. Ezek magyar filmek, amiket mondott? Úgy látszik, sok mindent kihagytam. ... Tényleg azzal ér véget az Unokafivérek, hogy a kiskrapek, amikor elvágják a vizsgán, orosz rulettet játszik az unokabátyja forgópisztolyával? Betesz egy lőszert, megpörgeti, aztán hat az egyhez, hogy fejbe lövi magát? ez tök jó! Én kipróbálnám!

Annyi minden van, amire nem emlékszem! Nagyon sokat dugtam én, nagyon sokat! Rengeteget! Több mint száz férfi volt az életemben. Egy ideig írtam. Van egy táblázat, meg is tudom keresni, az apukámnál van a szobámban. Na, ez például marhára érdekes. Az apámnál van egy-két írás, meg fotók. Van ott pár VHS kazettám is, saját pornófelvételek. Kíváncsi lennék rá, hogy látta-e már. Ez azért izgat engem. Jaj, Henrik! Azokon a kazettákon én ott nem szeretkezek! Ott megbasznak, mint a lovat!

Az én életem mindig várakozásból állt. Férfiakra például imádok készülni. Imádok felkészülni arra, hogy gyönyörűnek érezzem magam. Megcsinálni a hajamat, a sminkemet, rákészülni, megadni a módját. Olyan, mint valami szeretkezés. Aztán jön a csalódás, hogy hiába készülődtem! Olyan sokszor volt az, hogy tényleg sütöttem, főztem, vettem például mirelit rákollót.

A végén meg sokszor nem jött el az illető. Tudja milyen szar, amikor az ember megveszi a mirelit croissant-t, megsüti, felpuffad, és finom, friss, meleg. Betakarom, hogy ne hűljön ki, aztán csak ülök mellette egyedül... igaz van, ennél szarabb nincs! Nem! Nem vagyok kispolgár, csak igazából nagyon szeretném, ha valaki ezt elfogadná. Például az a bizonyos Valaki, vagy akár maga. Tulajdonképpen nem az a lényeg, hogy ki, hanem az, hogy valaki igényt tartson rá. Hogy én valakinek adhassak, hogy valakinek a kedvéért készülhessek, meg hogy tényleg történik valami! Az a Valaki is felfoghatná, hogy adni akarok neki magamból, fel akarom tölteni. ... Ez az illető, ez egy barom!

Ehelyett a bizonyos Valaki helyett akár jöhetett volna maga is. Szerintem a személy lényegtelen. ... Nézzek ki valaki mást?

□ A sofőr kivezetett a teraszra, éppen a szökőkút túlsó oldalára, aztán elment. A megrendelő azt mondta, hogy arról van szó, hogy itt egy órát leszünk, aztán két órára felmegyünk, és legyünk nagyon lazák. Ez volt a programismertető. Ez az ember nyom vagy százhusz kilót, de nem mondanám, hogy nagyon hájas, csak a szemei vannak eltolódva, mint akit átlóttek. Egyből rátért a drogra, azt mondta, hogy ő kilónként veszi. Aztán azt mondta, hogy van gyereke. Be is mutatkozott, azt mondta, hogy ő Kulcsár, aztán amikor telefonhoz hívták, akkor egészen más nevet hallottam. Azzal folytatta, hogy neki felesége van, de imádja a nőket, és a női minimum olyan szintűek kell hogy legyenek, mint a felesége. Az még feltűnt, hogy egy bazi nagy kereszt lógott a nyakában, nem úgy nézett ki, mint egy Kulcsár, sokkal inkább, mint egy Kolompár. Akkor azt mondta, hogy nagyon lazuljak el, és belém erőltetett két pohár bort.

A klubban egyébként marha nagy a luxus. A tulaj szőke hajába a felesége fésűvel húzogatja a vörös csíkokat. Azt szokta mondani a tulaj –

háromszor vagy négyszer találkoztam vele –, hogy valamikor, évekkkel ezelőtt meggyógyította egy nagy embernek a fiát, és hogy a hálapénzből van a szálloda. Na, szóval ott tartottam, hogy ezzel az emberrel valahogy fölkeveredtünk a szobába, és én nagyon kurvás voltam, mert mondtam neki, hogy „basszál meg”.

Engem mindig nagyon érdekel, hogy ki hogyan tárja föl a fütyijét. Ha nem áll, akkor persze kicsi, és ez általában ciki a férfiaknak, nem is nagyon mernek így lófrálni előttem. Na most, ez a megrendelő azt találta ki, hogy ráteszi a farkát egy bárszékre. Ez a bárszék nyilván török, mert műbőr. A lényeg az, hogy arra szépen ráfektette, azt mondta, egy T betűt akar kirakni.

– *Maga közben mit csinált?*

– Hánytam egyet. Amíg ő vetkőzött, bementem a fürdőszobába, hogy megnézzem magam. Gyanús volt, hogy több sziluettet látok a tükörben, de hoztam a formámat, és le is vetkőztem, hogy minél hamarabb essünk túl rajta. Nagyon jó az időérzésem, és jelzett, hogy tolódik az idő. Kijöttem a fürdőszobából, megláttam a kirakott kis kukit a bárszéken. Leültem az ágy szélére, és lehánytam a szép kék szőnyegpadlót. Visszajött a bor, meg az a pár picic darab kagylócska. Őszintén szólva, ezzel kezdeni nem egy finom megoldás. Akkor az volt, hogy ő rendelt a szobapincértől valami piát. Bejött a szobapincér, én a hányás fölött ültem, a nagymenő közben visszarakta a kukiját a bárszékre, és a szobapincér ezt mind látta. Hányás ide, hányás oda, valahogy összehoztuk a szexet, és nagyon hamar vége lett.

Amikor befejeztük, elkezdte, hogy volt ez a hányás, és csak a fele pénzt adja. Mondtam, hogy ez így nem állja meg a helyét. Erre azt mondta, hogy ő egy adakozó lélek, és majd szerez nekem egy szponzorált autót. Mondtam, hogy nekem a pénzem kell, és nem az autó. Erre azt mondta, hogy mivel összehánytam a szőnyegpadlót, csak a felét adja, és tényleg csak százhuszezetet fizetett. Próbáltam magyarázni, hogy én nem inni jöttem, de csak erősködött, hogy a másik fele helyett szerez egy szponzorált autót.

Itt most befejezzük az életművet – talán túlzásba is vittük a példaértékű ábrázolást.